

БРОЈ 12.

ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ ВЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

НЕДЕЉА 21. МАРТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИН. ОД ВРОТЕ

Претплату ваља слати упутницом на општински суд
а све кореспонденције на уредника

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ГРАДА БЕОГРАДА

Народ ће српски и ове године најсвеченије прославити Српске Цвети и Шести Април — успомену на Таковски устанак и предају градова.

Српски ће се народ и ове године сетити славних Обреновића, Милоша и Михајла, и својих славних предака, који му крвљу својом извојеваше слободу.

И престоница Краљевине Србије прославиће успомену на ове дане најдостојније; грађани ће београдски, доласком на благодарење у град, манифестацијом код споменика неумрлог Михајла, украсом и осветљењем својих домова, доказати, да су достојни потомци славних предака.

Београд 20. марта 1893. год.

Председник општине београдске

П. ТАТИЋ, с. р.

СРПСКЕ ЦВЕТИ

Данас, на Светле Цвети, српски народ у Краљевини прославља велики и значајни дан свога народног и политичког васкрснућа, узвишен и благословен дан обновљења државна живота свога.

После многовечна робовања; после пет векова народне обамрлости и потпуна расула државна, на Цв. ти 1815. године један део српског племена, српска Шумадија понова је пренула духом, размахнула снажним мишицама својим, и у једном узвишеном и сретном напору зачедила језгро нове државе српске и рапчистила огњиште, на коме је ускоро букнуо топли и свети пламичак независности народне.

На данашњи дан, равно пре седамдесет и осам година, у сред Шумадије, у скровитом сеоцу Такову једна дружиница родољуба српских прегла је на огромно али свето дело народнога ослобођења, а добри Бог је њено прегнуће благословио и знаменита одлука таковска постала је темељ на коме је богу хвала за 78 година ево сазидана независна Краљевина српска.

Малена бројем ова дружиница родољуба таковских била је велика јунаштвом, прегаштвом и родољубљем својим и њен је поклич убојни наскоро одјекнуо од Дрине и Увца чак до Тимока и Дунава, потресајући српске горе и дубраве а распирујући пламен јунаштва и пожртвовања у свима срцима српским....

Зелени лугови српски брзо су се напунили оружаним убојницима, песма слободе занела је душу Србинову, оптри ханчари побуњених робова брзо су се укретили с бритким ђордама силних господара, љути челик писну, топла крв јурну, а из потока српске и душманске крви изгреја јасно сунце српске слободе да огреје надом и поуздањем цело племе српско.

С тога су српске Цвети велики и све-

тао дан у бурној повесници нашој; оне су благословени дан васкрса целога једног народа, оне су светли узор шта може братска слога и јуначко прегнуће и оне су најбољи учитељ наш који нам громогласно довикује „Само слога Србина спасава“.

Да, велики је наук што нам га пружа данашњи светао дан. Он нас учи да је најбоље поуздање у себе сама; оне нам казују да родољубиво, јуначко прегнуће све може; оне нам довикују: искупите се око вође свога, око државнога поглавара и пружите један другом искрену братску руку, па сте онда непобедни и достићићете све за чим се мудро кренете.

Прослављајући данашњи светао и велики дан, ми не можемо друкчије и боље угодити блаженим сенима великих предака наших, но да се угледамо на врлине њине и да будемо отаџбини оно што су јој били.

Одушевљени тим осећајима ми данас с поуздањем и с пуно најлепших нада погледамо на узвишени престо, на коме седи праунук великога таковскога војводе и из пуних груди кличемо:

Да живи наш узвишени господар Краљ Александар I!

Да живи народ српски!

ОБЗНАНА

Дешавало се и дешава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталацији водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталацију водовода по кућама јер и тај део водовода све до места на којем је по-

стројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде озбиљног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима ма у ком погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, који са непробањим цевима није заштићен противу могуће поплаве.

Управа Водовода у интересу грађанства, од могуће поплаве услед непробањих цевима, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталацију водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматраће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забраниће употребу воде а сем тога подврћи и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 420

12. фебруара 1893.

Београд

Управа водовода

ОБЈАВА

Ради осигурања за калдрмисање у вароши Панчеву у год. 1893. нужног материјала, тако исто и ради осигурања посла око одкопавања држаће се 24. марта (5. априла) о т. пре подне у 10 сахата у малој варошкој дворани минуендо лицитација.

Нуждан је следећи материјал: 76,200 комада тесана камена ($1\frac{1}{18}$ см. коцке), 61,400 комади тесана камена (полукоцке), 1110 м³. обичног камена и 2894 м³ песка; посла око одкопавања има 2536. 31 м³.

дошло до резултата, тј. да из поменутих узрока Стефан се није оженио Бланком. С тога се више нећемо ни трудити, да новим доказима побијемо речи г. Флоринскога, који по горњим изворима хоће из вођених преговора само око тога брака, да закључи, да је друга жена Ст. Дечанскога била Бланка.

Не могући наћи пријатеља на западу, Стефан је сада био принуђен, да се поново окрене к Византији, не би ли успео, да са те стране буде на миру, тим пре, што су Грци, намирсавши његове намере, да се спријатељи са западом противу Византије, завадили га били са зетом и васалом његовим, видинским Михаилом.¹⁾ У тој намери, Стефан, измиривши се са зетом својим, похита, да са царем Андроником старијим веже пријатељство. С тога посла у Цариград свога посланика хумскога владика Данила, који тамо „скрши вкса хотишиа срѣдкѣѡс њѡ“²⁾ — т. ј. додаје г. Срећковић, „испроси за краља свога кћер Јована Палеолога (синовца старијега Андроника) Марију.“ То је било године 1325. Грчки писци: Nic. Gre-

ЦАР СИМЕОН-СИНИША

НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном земљишном картом)

(НАГРАДИЛА ОПШТИНА БЕОГРАДСКА ДРУГОМ ВИДОВДАНСКОМ НАГРАДОМ)

МОТО:

„Praecipuum munus annalium reor, ne virtutes sileantur, utque pravus dietis factisque ex posteritate et infamia metus sit.“

Tacit., Ann. lib. III., cap. 65.

—*—

II.

Рођење Синишино; — Последице његовога рођења; — Где је живео и васпитавао се Синиша после смрти свога оца до 1347.? — Даље последице његова живљења.

(НАСТАВАК)

Ну ни тада, а ни доцније преговори и не донесоше повољна резултата, и брака

Стефанова са Бланком није ни било. У томе се слажу не само сви наши летописи, већ и већина наших и страних историка, који су ово доба српске историје описивали. Колико је нама познато, једини Т. Флорински, — да и не спомињемо нашега Рајића, који о другом браку Дечанскога из основа погрешно говори,¹⁾ — ослањајући се на неке досле неиздане рукописе Дубровчанина *Растича*, и на неке забелешке у „*Mon Ragusina*“²⁾ вели у својој књизи: „Южи Славни и Бизантиа во второй четквоты XIV. вѣка.“ II. 47, ово: „За тѣмъ (т. ј. пошто је Стеван Дечански савладао оба претендента на српски престо) слѣдѣють два новыя брака самога Осроша: съ Бланкою, дочерью Филипа Тарентскаго, Герцога Ахайскаго и (по смерти этой второй женки) съ Мариєю дочерью Солнскаго намѣсника — Паниперскаста Јоана Палеолога“, па се чак чуди и Енгелу и Мајкову, што они поричу тај брак, Ми смо видели горе, да су само преговори о том браку вођени, а да се није

¹⁾ Немањић, III. 164.

²⁾ Resti: „Historia dela republica di Ragusa“. Рукоп. Вл. И. Ламанскога. под. 1323. год. — „Em. mon. Ragusina. Libri reformationum, tomus I, Zagrabiae, 1879. p. 75. 82. 90. (у Флоринскога: „Јужније Славјане.“)

¹⁾ Срећковић: „Истор. Срб.“ II, 279.

²⁾ Данило: „Животи“, и т. д. 174.

Рефлектовати се може укупно на лифровање материјала и на посао око откопавања, а може се и посебно.

Лицитанти имају пре почетка лицитације 5% од изкљичне цене у име жеобине да положи, коју своту подузетник до на 10% јамчевине има одмах да допуни.

Примају се и по пропису састављене, са билегама од 50 новч. и 10% јамчевине снабдевене писмене понуде, које се до 23. марта (4 априла) о. г. по подне 5 сати овоме магистрату поднети имају. Оферент мора у свом оферту изрично да изјави, да се лицитационим условима у сваком погледу подвргава

Закашњено поднешене или са прописаном јамчевином неснабдевене понуде, тако исто и телеграфичне а и оне понуде, у којима таквих услова и израза има, који сумњу побудити могу — неће се узети у обзир.

Опширнији лицитациони услови, нацрти и предрачун могу се за времена званичних часова у муниципалном мерничком звању прегледати.

У Панчеву 25. фебруара (9. марта) 1893. године 26111893.

Адолф пл. Матановић

велики бележник з. градоначевника

ОБЗНАНА

Од неког времена проносе се разни рђави гласови о води из новог београдског водовода и грађанство је застрашавано да не употребљује воду из тога водовода. За потврду тих рђавих гласова нарочито је навођено што је вода у новом водоводу од времена на време мутна.

Ради умирења грађанства, налази се Управа водоводна побуђена, да упозна грађанство са правим стањем новог београдског водовода.

Вода, за нов београдски водовод је подземна — артеска — вода, која се добија из дубине од 20 и више метара.

Многобројним и тачним анализама те воде како овде тако и на страни, за време предходних радова, као и сада од како је водовод предат саобраћају, доказано је, да је вода у сваком погледу добра и здрава, као и да се у целој околини Београда на више од 10 сати даљине, не налази боља вода од ове из новог водовода, а у тој количини.

У државној хемиској лабораторији, врши се свакодневно тачна анализа воде из новог водовода, а осим тога, сваки 15 дана узима се за анализу вода непо средно из бунара код Белих Вода. — Све те анализе доказују да се вода не мења и да је здрава.

Једино што се води из новог водовода може замерити, јесте количина гвожђа која се у њој у неколико више налази но у другој изворској води.

Тиме што вода садржи у већој мери гвожђа, она није ни у колико нездрава, али има ту незгуду, што се гвожђе од те воде одваја у водоводним цевима, као оксид гвожђа, у виду јако црвеног талога.

Услед тога, што се за сада сразмерно мало воде у вароши трони накупило се у већем делу водоводних цеву доста тога гвожђаног талога. Како су сад предузете мере да се вода, пре него што уђе у водоводне цеву, од гвожђа очисти, то је Управа Водовода од пре неколико недеља, отпочела да систематски чисти водоводне цеву од поменутог талога. То се чишћење врши тиме, што се редом у свакој улици отварају хидранти и кроз њи пушта да вода са великом брзином истиче, те тиме и талог из цеву избаци. Услед тога дакле узмућује се вода, али то редом кад да траје дуже од пола дана. Другог узрока што је вода мутна нема.

Поменуто чишћење мораће се можда још 2 до 3 месеца без прекида вршити, пре свега с тога, да се из цеву истера сав талог који се до сад нагомилао, а за тим и с тога да би се што чешће избацивала вода из цеву у оним улицама где се вода још никако не трони или где се врло мало трони.

* * *

Овом приликом Управа Водовода сматра за дужност да објасни грађанству и сузбије такође узнемирујуће гласове у погледу замржњавања воде у кућним цевима.

На то самржњавање, а нарочито на сам начин како треба да се вода у кући спроведе, обраћала је Управа Водовода до сада преко општинских новина више пута пажњу грађанства, као што је то и у нарочитим правилима, за инсталисање водовода по кућама, на више места поменуто, који су такође објављени у општинским новинама. Према увиђајима које је Управа Водовода прошле зиме извршила, доказано је да се вода у цевима једино тамо смрзла:

1. где су подрумски прозори и врата стајали и дању и ноћу отворени;

2. где подруми нису дубљи од 1 метра испод површине калдрме;

3. где је инсталисање нетачно извршено, било услед нарочитих захтева газда, било услед рђавог рада инсталатера; и

4. где су цеву положене кроз просторе који се не греју, већ су изложене непо средном утицају мрза.

За све то пак није одговорна управа Водовода, већ је то дошло услед небрежливости оних који у дотичним кућама станују, или услед тога, што се тражила што јефтинија па ма и непотпуна инсталација водовода, или на послетку и услед рђавог рада самог инсталатера.

Да би се грађанство сачувало од овог последњег узрока, управа Водовода је више пута опомињала грађане, да се од сваког

гора, говорећи о том догађају, вели: „Sequenti anno Panypersebasti filia Crali Serviae nuptura abiit.“¹⁾ и Кантакузен: „Nis panypersebastus (Јован Палеолог) etiam tertium Tessalonicae aliarumque urbium occidentali-um praefecturam gerens, tum alia constituit, ut unumquodque rectissimum censuit, tum Stephano Crali Triballorum (Срба) principi Mariam filiam uxorem dedit.“²⁾ Казивања ова два историка, савременика тог догађаја, од којих је први и лично долазио на двор краља Дечанскога, после удабе Маријине, као посланик грчкога двора,³⁾ слажу се са свима нашим летописима, а тако исто и са свима домаћим и страним историчарима. С тога без икакве сумње, можемо веровати: да је други и последњи брак Ст. Дечанскога био са Гркињом Маријом, сродницом царском, кћери Јована Палеолога, паниперсевасте (префекта) солунскога. Јер, као што ћемо ниже видети, Стефан није надживео ову жену, већ му је са њом брак био много краћи, него са првом женом. Питање је само: које се године венчао

Стефан са Маријом? Видели смо, да је Стефанов посланик владика хумски Данило испросио у Цариграду Марију за свога краља, године 1325. С тога г. Срећковић и вели: „Исте 1325. године дванаесто, згодишња Марија венча се са Дечанским у Скопљу, коме беше преко 50 година.“⁴⁾ То исто тврде и Gregora и Du Cange⁵⁾, само што Gregora вели, да се то догодило: „Sequenti anno,“ што би значило: да се Марија венчала за Стефана 1326. године, како би хтели: Du Cange, Пејачевић и Руварац⁶⁾, јер већ марта месеца те године Дечански „весело и задовољан“ путује по Зети.⁴⁾ Али како се стара година рачунала од септембра до септембра, а не као данас, то ће по свој прилици бити: да се ово венчање десило после септембра месеца, што по Gregori излази његова 1326. година, а по нашем данашњем рачунању 1325.

Да пређемо сада на друго питање: колико је деце имао Стефан Дечански од прве, колико од друге жене, и која су та деца, да бисмо могли на тај начин видети: од

које је жене Стефанове, и кад рођен наш Симиша.

Сви скоро наши стари летописи, помињући укратко, слажу се у томе, да је Стефан Дечански имао два сина: Стефана Душана који је доцније постао царем и „пркнодоблаго Симеона иже кь грчкској земли кь градѣ Трикалаѣ царствова и тамо конкць житиѣ приемлетъ“. Потпуније вели текст студеничког летописца: „Съ же Стефан отъ прве жене роди два сына Душана и Дошницѣ — Дошмана. — Кьгда бысть кь заточение кь Цариградѣ Дошница смре. Отъ вьторѣ жене третий сынъ же кь грчкској земли отидѣ, тамо бысть началникъ братственикъ иже и конкць приетъ.“¹⁾ А Бранковићева хроника каже: „Genuit Stephanus tres filios, duasque filias. Primus filius Dusman (м. Душан), secundus Duschani, tertius Simeon. Primal filia Elasca, secunda Theodora.“²⁾ Ослањајући се на ове летописе, сви доцнији наши и страни повесничари тврдили су и тврде, да је Ст. Дечански имао три сина: Душана, Душицу — Душмана и Симеона — Симишу; и две кћери: Јелачу — Јелку (Elasca) и Теодору. Само би неки хтели, као што ћемо

¹⁾ Nic. Gregorae: „Historia Bysantina. etc. lib. VIII, c. 14, p. 373.

²⁾ Cant. lib. I, c. 42, p. 209.

³⁾ Nic. Greg. Hist. Bys. Ididem.

⁴⁾ Срећковића „Истор. Срба“, II, 282.

⁵⁾ Nic. Greg. Bysant. hist. lib. IX, c. 12, p. 456; — Du Cange. Fam. dalm. §. LIX.

⁶⁾ Ibid.: Historia Serviae, 255; „Матица“ за 1868. год.

⁷⁾ Срећковић. Ibid.

⁸⁾ „Гласник срп. уч. друштва“ 53. стр. 62.

инсталатера тражи да гарантује бар годину за доброту израде и употребљеног материјала.

Дајући ово објашњење управа Водовода моли грађанство да не верује рђавим гласовима који се на штету и грађанства и општине или злонамерно или из претеране бојазни растурују по вароши, већ да поклати вере управи Водовода, која је готова дати свакоме тачно упуство и свако објашњење како у погледу саме воде тако и вршења инсталације водовода у кући и одржавања истога у добром стању.

Бр. 913.

18. марта 1893. год.

Београд

Управа Водовода

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Нашим читаоцима. Скрећемо пажњу наших читалаца на објаву управе водовода, коју у данашњем броју доносимо, а тиче се избијања пронетих гласова о води из новог водовода.

Молимо и уредништва београдских листова, да саопште ову објаву бар у изводу.

СТЕЧАЈ за марвеног лекара

Суду општине вар. Београда потребан је још један мар. лекар са годишњом платом од 2000 динара. Поред плате имаће и приватних зарада од прегледа стоке и т. д.

Који су вољни да се приме овог места, нека се обрате суду општинском са

ниже видети, да је краљ Дечански имао и трећу кћер. удату за Војина, „мила зета српског цар „Тјепана.“ Без Сумње, да је најстарији син Дечанскога био Душан, који је и наследио оца, и постао царем, а родио се на годину дана после венчања Стефановог са Теодором, — 1308. године.¹⁾ За другог сина Дечанскога, Душану — Душману, вели студенички летопис да је умро у Цариграду, приликом заточења очева. То исто тврди и Данил²⁾ речима: „и приходитъ Стефанъ съ сномъ своимъ Душаномъ и съ некторою малию чедию своихъ,³⁾“ где би, без сумње, да је и Душан било у пратњи Стефановој, споменуо поред Душана и млађег му брата. Ну данас се већ поуздано зна, да је други син Дечанскога, Душан или Душман умро у Цариграду.³⁾ Једино из оних Данилових речи: „с некторою малию чедию своихъ,“ могло би се разумети, да је поред Душана, Ст. Дечански тада имао још деце; а та би по свој прилици била к ја од оне женске деце Сте-

¹⁾ Срећковић, II, 341.

²⁾ „Животи“, 169.

³⁾ Наша млађа два рукописа погрешно веле место Душане за Симеона, да „у Цариграду коцк прѣст пред оцем своим.“ (Споменик срп. краљ. акад III, 139).

потребним документима најдаље до 10 априла 1893. године.

Од суда општине вар. Београда АБр. 1219. 13. марта 1893. године у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по еренограф. брешкама)

Држан 22. Јануара 1893. године

Почетак у 5 часа по подне

(свршетак)

Јосица Барловац. Г. Пера лепо је казао, али општина је политичка личност а не приватна, с тога се и она у свему мора придржавати закона, као што и друге државне власти чине.

Председник. Све је то лепо што је казао г. Барловац, али ја се придржавам мишљења г. Периног. Ако би ми узели адвоката да ради само овде могао би нам изнети рачун од 10 хиљада динара. Г. Андра је казао да узмемо неког пензионера. То неможе бити, јер закон вели да мора бити адвокат и кад би ми узели какво друго лице могло би нам се казати да узимамо буџаклије. Кад је овака практика узимање адвоката освештана, ми не би газили закон. А најпосле шта се нас тиче, ако адвокат несме овако да прима посао, он сам нек одговара код његовог министра (чује се, то је са свим тако).

Димитрије Милојевић. Сви пријављени добри су и кад би нам сви требали ја би узео све, али пошто треба само један, то ја предлажем да се прими г. Гођевац.

Глиша Стојановић. Ја предлажем г. Сандића.

Силосоје Стевановић. Да изберемо комисију, па нек нам поднесе своје мишљење кога да примимо.

Стеван Курчић. Нека председник избере тројицу из одбора да поднесу мишљење у идућој седници. То је мој предлог.

Др. Ник. Х. Николић. Да гласамо за Гођеца и Милана Марковића, па ко добије већину (чује се: и за Миленка Сандића).

Председник. Прима ли одбор да се за ову тројицу гласа. (Прима) Онда да гласамо (настаје гласање).

фанове, коју Бранковићев летопис спомиње. Истина ми данас немамо тачних података, по којима бисмо могли закључити, да су и Јелача и Теодора обе кћери краља Ст. Дечанскога од прве жене, како то мисли г. Руварац, нити пак да је Стефан Дечански имао и трећу кћер, како би хтео исти историк. Толико се поуздано зна, да је Јелача, Ђасца, била удата за Младена Ђорђевића III, кнеза клишког и сирадинског, и да је остала удова¹⁾ За млађу кћер Дечанскога Теодору, која се доцније у клуџерству прозвала *Јевдокија*, зна се, да је била удата за севастократора Душановог *Дејана*, и да је са њим изродила синове: Константина и Драгаша. У томе се слажу и г. Срећковић и г. Руварац²⁾; али да ли је Теодора-Јевдокија кћи Дечанскога од прве жене Стефанове, Теодоре, или од друге Марије, у томе се та два историка разилазе. Г. Срећковић мисли, да је Јевдокија млађа сестра Синишина, кћи Дечанскога од друге му жене Марије;³⁾ а г. Руварац пак „нагађајући“ држи, да је она

¹⁾ „Н. Руварац, „О Кнезу Лазару“, 131; — „Матица“ за 1868. год.

²⁾ Срећковић у Гласнику 57, 116; а Руварац у „Кнезу Лазару“, 106.

³⁾ Гласник срп. уч. др. 57, 125.

Да вам саопштим резултат гласања. Г. Милан Марковић добио је 10 г. Гођевац 6, а г. Сандић 3 гласа. И тако изабран је већином гласова г. Милан Марковић адвокат.

По закону треба председник општине да буде председник бирачког одбора при изборима. Али пошто је овде бирање по квартовима и има их 6 места, то ја не могу на свима местима да присуствујем у једно исто време. С тога треба изабрати некога из одбора који ће присуствовати. Ако хоћете ја ћу кандидовати. (Овлашћује се г. Председник да избор тај изорши. Добро).

Мијајло Мијајловић. Г. председниче. Имам један предлог врло хитан и молим да ме чујете. По вароши толики снег пао, да су улице затворене и јако је отежан саобраћај. Како је то врло незгодно, то предлажем да председник одмах нареди да се набаве кола и снег изнесе. (Чује се врло добро).

Председник. Усваја ли одбор ово? (Усваја).

Пошто је већ 9 сах. то закључујем седницу.

Састанак је овај трајао до 9 сахати по подне

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за квартове: Савамачки, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0.25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0.70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1.50 п. д.

За квартове: Дорђолски и Палилушки.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0.20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0.60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год. АБр. 9449.

кћи Дечанскога од прве жене.¹⁾ Трећи наш историк, г. Чедо Мијатовић, иде још даље, па би хтео на основу неких хрисовуља, које је тобоже Душан дао манастиру Јована Крститеља у манекејској планини, да је Јевдокија кћи цара Душана²⁾ (!) Јер у тим хрисовуљама (Гласник XXVI), „цар Душан, вели г. Мијатовић, — говори о том манастиру као о обитељи и прељубазне кћери царства ми, превисоке краљевне“, где се подразумева ова иста „царица Јевдокија.“ Г. Мијатовић је, чини нам се, и сувише похитао, кад је хтео, само на основу тих непоузданих хрисовуља, закључити, да је Јевдокија (Теодора) кћи Душанова, и тиме унети у историју српску једну велику новину: да је *цар Душан имао и једну кћер*, за коју се до данас није знало. Јер пре свега, ми до данас, колико нам је познато, нигде не нађосмо забележено, да је цар Душан имао још законите мушке деце, сем Уроша, а још мање женске.

¹⁾ „О Кнезу Лазару“, 107.

²⁾ Гласник срп. уч. др. 35, 214—215.

(наставиће се)